

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

26. neděle v mezidobí Cyklus C

Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do šarlatu a kmentu a každý den pořádal skvělou hostinu. U jeho dveří lehával žebřák – jmenoval se Lazar – plný vředů a rád by utišil hlad aspoň z toho, co padalo z boháčova stolu; a (ještě k tomu) přicházeli psi a lízali mu vředy. Žebřák umřel a andělé ho odnesli do Abraháмова náručí. Pak umřel i boháč a byl pohřben. V pekle v mukách zdvihl oči a viděl z dálky Abraháma a v jeho náruči Lazara. A zvolal: „Otče Abraháme, slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň kousek prstu ve vodě a ovlaží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.“ Abrahám však odpověděl: „Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už za živa, Lazar naproti tobě špatně. A nyní se tu on raduje, a ty zakoušíš muka. A k tomu ke všemu zeje mezi námi a vámi velká propast, takže nikdo nemůže přejít odtud k vám, i kdyby chtěl, ani se dostat od vás k nám.“ (Boháč) řekl: „Prosím tě tedy, otče, pošli ho do mého otcovského domu. Mám totiž pět bratrů, ať je varuje, aby se také oni nedostali do tohoto místa muk.“ Abrahám odpověděl: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou!“ On však odporoval: „Ne, otče Abraháme! Ale když k nim někdo přijde z mrtvých, pak se obrátí.“ Odpověděl mu: „Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“ (Lk 16, 19-31)

Milé děti, chtěly byste být bohatí? (*nechte odpovědět děti*) Většina lidí by si to přála, být bohatí. Mohli bychom si potom všechno koupit, mlsat kdykoli by se nám chtělo, hrát si s drahými hračkami, jezdit na dovolenou do exotických míst, do školky nebo do školy luxusním autem nebo třeba i tryskáčem. Dnešní evangelium také mluvilo o jednom bohatém člověku. Vzpomenete si někdo z vás, co ten boháč dělal každý den? (*nechte odpovědět děti*) Správně, ten boháč pořádal skvělé hostiny a chodil na ně krásně oblečený. Dnes bychom řekli, že měl na sobě značkové věci. To samo o sobě není špatné. Tak, kde je ta chyba? Proč je boháč po své smrti v pekle, kde zažívá muka, jak nám to popisuje evangelium? (*nechte odpovědět děti*) Protože byl sobecký. Nevadilo mu, že před dveřmi jeho domu leží Lazar, člověk nemocný, plný vředů, o které se nestaral žádný člověk, žádný lékař nebo zdravotní sestřička, ale jen psi. Boháč měl velký nadbytek, když si mohl dovolit každý den pořádat hostiny, ale o svůj nadbytek se nedokázal rozdělit. Lazar se živil pouze kousíčky, které padaly z boháčova stolu. To nebylo proto, že by se boháč chtěl rozdělit, ale protože bylo zvykem, že ruce se při jídle neomývaly vodou, ale čistily se o chlebovou střídu. To je chléb bez kůrky. Příbory se tehdy ještě nepoužívaly. A kousky této chlebové střídy přitom padaly dolů.

A co s tímto příběhem máme dělat my? My přece nejsme tak bohatí, abychom mohli dělat každý den skvělou hostinu, a nenosíme vždy to nejluxusnější oblečení. Je tedy tento příběh ponaučením i pro nás? Samozřejmě, že ano. I my se můžeme a také máme dělit s druhými. O co? Přeci o to, co máme a to i tehdy, kdybychom toho měli málo. Máme málo bonbónů? Nevadí, přesto se můžeme rozdělit. Máme málo hraček? Nevadí, přesto si s druhými můžeme hrát. Máme málo času? Nevadí, přesto se můžeme na druhého usmát. To nás nezdrží a druhého to potěší. Tak se nebojme se rozdělovat a Bůh nám za to slibuje otevřenou náruč v nebi.

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

26. neděle v mezidobí Cyklus C

Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do šarlatu a kmentu a každý den pořádal skvělou hostinu. U jeho dveří lehával žebřák – jmenoval se Lazar – plný vředů a rád by utišil hlad aspoň z toho, co padalo z boháčova stolu; a (ještě k tomu) přicházeli psi a lízali mu vředy. Žebřák umřel a andělé ho odnesli do Abraháмова náruči. Pak umřel i boháč a byl pohřben. V pekle v mukách zdvihl oči a viděl z dálky Abraháma a v jeho náruči Lazara. A zvolal: „Otče Abraháme, slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň kousek prstu ve vodě a ovlaží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.“ Abrahám však odpověděl: „Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už za živa, Lazar naproti tobě špatně. A nyní se tu on raduje, a ty zakoušíš muka. A k tomu ke všemu zeje mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo nemůže přejít odtud k vám, i kdyby chtěl, ani se dostat od vás k nám.“ (Boháč) řekl: „Prosím tě tedy, otče, pošli ho do mého otcovského domu. Mám totiž pět bratrů, ať je varuje, aby se také oni nedostali do tohoto místa muk.“ Abrahám odpověděl: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou!“ On však odporoval: „Ne, otče Abraháme! Ale když k nim někdo přijde z mrtvých, pak se obrátí.“ Odpověděl mu: „Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“ (Lk 16, 19-31)

Pomůcky, které doporučujeme: Pracovní list z Kanán – katecheze na neděli a tužky

Milé děti, chtěly byste být bohatí? (*nechte odpovědět děti*) Většina lidí by si to přála, být bohatí. Mohli bychom si potom všechno koupit, mlsat kdykoli by se nám chtělo, hrát si s drahými hračkami, jezdit na dovolenou do exotických míst, do školky nebo do školy luxusním autem nebo třeba i tryskáčem. Dnešní evangelium také mluvilo o jednom bohatém člověku. Vzpomenete si někdo z vás, co ten boháč dělal každý den? (*nechte odpovědět děti*) Správně, ten boháč pořádal skvělé hostiny a chodil na ně krásně oblečený. Dnes bychom řekli, že měl na sobě značkové věci. To samo o sobě není špatné. Tak, kde je ta chyba? Proč je boháč po své smrti v pekle, kde zažívá muka, jak nám to popisuje evangelium? (*nechte odpovědět děti*) Protože byl sobecký. Nevadilo mu, že před dveřmi jeho domu leží Lazar, člověk nemocný, plný vředů, o které se nestaral žádný člověk, žádný lékař nebo zdravotní sestřička, ale jen psi. Boháč měl velký nadbytek, když si mohl dovolit každý den pořádat hostiny, ale o svůj nadbytek se nedokázal rozdělit. Lazar se živil pouze kousíčky, které padaly z boháčova stolu. To nebylo proto, že by se boháč chtěl rozdělit, ale protože bylo zvykem, že ruce se při jídle neomyvaly vodou, ale čistily se o chlebovou střídu. To je chléb bez kůrky. Příbory se tehdy ještě nepoužívaly. A kousky této chlebové střídy přitom padaly dolů. A co s tímto příběhem máme dělat my? My přece nejsme tak bohatí, abychom mohli dělat každý den skvělou hostinu, a nenosíme vždy to nejluxusnější oblečení. Je tedy tento příběh poučením i pro nás? Samozřejmě, že ano. I my se můžeme a také máme dělit s druhými. O co? Přeci o to, co máme a to i tehdy, kdybychom toho měli málo. Máme málo bonbónů? Nevadí, přesto se můžeme rozdělit. Máme málo hraček? Nevadí, přesto si s druhými můžeme hrát. Máme málo času? Nevadí, přesto se můžeme na druhého usmát. To nás nezdrží a druhého to potěší. Tak se nebojme se rozdělovat a Bůh nám za to slibuje otevřenou náruč v nebi. Jak byste se dokázaly dělit vy, děti? (*prac.list*)